

Jadeq Hedayat : Brief - i kũ (Anfang)

در زندگی زخمهایی هست که مثل خوره روح را آهسته درانزوا
میخورد و میتراشد .

این دردها را نمیشود بکسی اظهار کرد، چون عموماً عادت دارند
که این دردهای باورنکردنی را جزو اتفاقات و پیش آمدهای نادر و
عجیب بشمارند و اگر کسی بگوید یا بنویسد ، مردم برسبیل عقاید
جاری و عقاید خودشان سعی می کنند آنها را بالبخند شكاك و تمسخر آمیز
تلقی بکنند - زیرا بشر هنوز چاره و دوائی برایش پیدا نکرده و تنها
داروی آن فراموشی بتوسط شراب و خواب مصنوعی بوسیله افیون و
مواد مخدره است - ولی افسوس که تأثیر اینگونه داروها موقت است
و بجای تسکین پس از مدتی بر شدت درد میافزاید .

آیا روزی به اسرار این اتفاقات ماوراء طبیعی ، این انعکاس
سایه روح که در حالت اغماء و برزخ بین خواب و بیداری جلوه میکند
کسی پی خواهد برد ؟

من فقط بشرح یکی از این پیش آمدها می پردازم که برای خودم
اتفاق افتاده و بقدری مرا تکان داده که هرگز فراموش نخواهم کرد و
نشان شوم آن تا زنده ام ، از روز ازل تا ابد تا آنجا که خارج از فهم و
ادارك بشر است زندگی مرا زهر آلود خواهد کرد - زهر آلودنوشتم ،
ولی میخواستم بگویم داغ آنرا همیشه باخودم داشته و خواهم داشت .